

ABLO *krant*

DRIEMAANDELIJKS INFORMATIEBLAD VAN HET AKTIEKOMITEE TER BEVEILIGING VAN
HET LEEFMILIEU OP LINKER OEVER, EN HET WAASLAND

6^e JAARGANG NR. 22 1.12.79
JAARABONNEMENT: 100 FR.
LOS NR.: 20 FR.

VER. UITG.: M. DE JONG
BOSWEGEL 10
2781 KEMZEKE

“ GROEN IN DE BINNENSTAD ! ”



Spontane handtekeningenactie in Sint-Niklaas om deze tuin als rustpunt
in de Hofstraat te bewaren.

Deze tuin - met o.m. hollandse kleinbladlinde, beuk(75j.), Catalpa, kristusdoorn, olm, ... - kan een groenzone worden - als het stadsbestuur wil!

A.B.L.L.O.-KRANT is een uitgave van het Aktiekomitee ter Beveiliging van het Leefmilieu op de Linker-Oever en het Waasland, vzw. p/a Postbus 7 - 2700 Sint-Niklaas.
Overname is toegelaten, mits bronvermelding.

6° JAARGANG - NR.22 - INHOUD

-VERSLAG ABLLO-CONGRES

- p. 2: inleiding N.Maes
- p. 4: inleiding senator F. De Bondt
- p. 5: gespreksgroep Natuur
- p. 9: " Landbouw
- p.10: " Verkeer
- p.13: " Energie
- p.14: gesprek ABLLO-bestuur met de Wase parlementsleden
- p.16: verslag namiddagactiviteiten
- p.19: slottoespraak R.Dirks-BBL

- p.21: "de stad"
- p.21: ABLLO-nieuws
- p.22: Milieusprokkels
- p.23: Natuur-lijk
- p.24: "Woning op vijver":
schending gewestplan

DIT NUMMER KWAM TOT STAND MET DE MEDEWERKING VAN:

M. De Jong
R. De Jong
Mevr.de Meurichy
J. D'Hollander
S. Lockefeer
M. Oelbrandt
E. Rombaut
M. Van Buynder

met dank aan P. Gobel

AAN ALLE ABONNEES

Dit jaar komt er geen postbode langs om het abonnement te vernieuwen. Wel vindt U ingesloten een overschrijvingsformulier. We verzoeken U ten spoedigste 100 fr over te schrijven, met vermelding "ABLLO-krant 1980", dan bent U zeker om in maart '80 het eerste nummer van de nieuwe jaargang thuis te krijgen. Met dank voor uw vertrouwen en interesse.

de redactie

DOSSIER RIJKSWEG 60

Onze vereniging heeft veel energie, studiewerk en uiteraard finances gestoken in dit lijvige dossier van 100 blz. met kaarten en fotomateriaal, dat ruime weerklank heeft gevonden in de pers.

Ook U kan dit dossier bekomen door overschrijving van 100 fr (+20 fr verzendkosten). U kan hetzelfde overschrijvingsformulier gebruiken, met vermelding: "bestelling dossier RW60"

OPROEP VAN HET BESTUUR

ABLLO vraagt de lezers die zich voor een of ander aspect van de milieuwerking actief willen inzetten, contact te nemen met de voorzitter:

R. De Jong -tel:031/767513

Voor het doorspelen van milieu-inbreuken of akties kan u ook terecht bij de sekretaris:
E.Rombaut -tel:031/772231

FOTOWEDSTRIJD 10 JAAR ABLLO:

Onze wedstrijd, gelanceerd bij de wandeltochten van 28.10.79 loopt nog door tot uiterlijk 15 februari 1980.

opdracht: tracht een mooie foto (technisch en esthetisch) te maken rond één van de thema's : -Het Waasland is nog mooi

-Verloederingen in het Waasland

Je stuurt de foto's -maximum 3 per persoon- gewoon formaat, naar ons redactieadres. De foto's blijven eigendom van ABLLO.

De 7 beste foto's (jury bestaat uit geschoolde mensen) worden bekroond met het boek "Huis, tuin, keuken, groen", geschonken door de ASLK.

Foto's en prijswinnaars worden in onze jaargang '80 gepubliceerd.

INLEIDING NELLY MAES

" NAAR NIEUWE VORMEN VAN DEMOCRATIE ... "

1. Aan het Waasland werd de rol opgedrongen van onderdeel van de groei-pool Antwerpen. Hierdoor werden economische belangen tot axioma's verheven.
2. In feite is het Waasland een woon-, werk- en leefgebied dat tussen Gent en Antwerpen een grote bevolking moet kunnen huisvesten, rust en ontspanning bieden.
3. Op de toekomstige ontwikkeling rust een zware hypotheek van beslissingen uit het verleden, die zwaar kunnen doorwegen op de verslechting van de leefkwaliteiten van het Waasland :

a) Ontwikkeling op L.O.:

- De vermindering van de economische groei, de afnemende vraag naar industriegronden (behalve voor de elektriciteitscentrales) doet echter geen afbreuk aan de expantiezucht van Antwerpen inzake haven- en industriegronden.
Het noordelijk gedeelte werd voorlopig voorbestemd voor industrie maar landbouwactiviteit mag voorlopig verdergezet worden.
- Het tracé voor het Baalhoekkanaal bleef op het gewestplan behouden wat weer de vernietiging van een landbouwzone inhoudt, alsook een grote bedreiging vormt voor het voortbestaan van het natuurgebied 'Verdronken Land van Saeftinghe'.
- In havenkringen spreekt men nog steeds over de rechttrekking van de Bocht van Bath en de plannen voor de Stormstuw worden uitgewerkt.
Wat zullen de mogelijke nautische gevolgen daarvan zijn ?
In hoeverre wordt aan veiligheid (overstromingen) gedacht ?
- De uitbreiding van het kernpark te Doel gaat onverminderd verder.
Welke zijn hier de gevolgen voor de streek ?

b) Aantasting van de landelijke woongebieden:

- Noch in het gewestplan, noch in het beleid, kunnen we een visie terugvinden over moderne plattelandsinrichting
- Vooreerst zijn er de grootschalige projecten voor de ruilverkaveling
- Verder vinden we de uitbouw terug van verscheidene ambachtelijke zones, weerom in onze open ruimten
- Ook dienen de milieuverenigingen op hun hoede te zijn, na de fusies, voor de toenemende lintbebouwingen. Hier moeten zeker alternatieven kunnen uitgewerkt worden: geen verbredingen; wat is een 'landelijke weg',...
- Een ander probleem is de rijksweg 60. Er moet bestudeert worden welk effect dat zal hebben op de druk op de stad Sint-Niklaas, en het verkeer in de dorpskernen. Welk tracé is haalbaar, welk soort weg hebben we nodig ?
- Verdere schending is de Grote Ring (zijn de plannen definitief geborgen ?)
- Ook steken weer geruchten de kop op over het zgn. kanaal Vanden-Daele, dat Gent met Antwerpen zou moeten verbinden !

c) Bedreiging van de schaarse natuurgebieden:

- Ondanks de reservaatverklaring voor de krekengebieden weten we dat er in feite geen wetgeving is om deze gebieden echt te beschermen.
- Ook de Stropers komen geregeld in het nieuws in negatieve zin.
- Triestig is de uitbreiding in vele Wase gebieden van weekendverblijven, campings en verblijfparken.

- Een zeer belangrijk punt is dat we dringend noodzaak hebben aan een waterzuiveringsprogramma voor het Scheldebekken. Al onze rivieren zijn hopeloos vervuild, en de waterzuiveringsstations werken slecht en onvoldoende. Wie kent nog de charme van propere rivieren ?

d) Stads- en dorpskernen:

- Door de opoffering van de woonfunctie aan de verkeersfunctie kennen we in onze gemeentes (vooral St.-Niklaas) de verkrotting en schaalvernietiging (hoogbouw)
- Hoever staat het met met dorps- en stadsherwaarderingsoperaties (KB. van 15.12.78) ?
- In hoeverre zijn de gemeentelijke advieskommissies voor ruimtelijke ordening uitgebouwd ? Waarom kennen onze politici geen functies toe aan specialisten ter zake ?
- Zeer teleurstellend is de aanpak van het openbaar vervoer. Geruststellend is wel de ABLLO-druk op dit gebied.

Na heel deze ontmoedigende lijst met punten is het wel het moment om de milieubewegingen er toe aan te zetten om waakzaam door te gaan met hun acties.

4. Uiteindelijk komen we na deze problematiek terecht bij de politiek. We kunnen ons hier een aantal vragen stellen voor de democratie:

- Wie beslist er in feite over het lot van een streek, van een stads-wijk ? Welke zeggenschap hebben bewoners, betrokkenen, streekverantwoordelijken en zelfs het parlement op dit ogenblik ?
- De vele wrijvingen en ongenoegens maken duidelijk dat er moet gezocht worden naar een nieuwe inspraakprocedure. (we denken bvb. aan referendum, enz...)
- Alleszins moet in heel deze problematiek een grotere autonomie worden toegekend aan onze gemeentebesturen, wat dan wel een grote zin voor verantwoordelijkheid inhoudt.



"Wie kent nog de charme van propere rivieren ?"

4 INLEIDING SENATOR F. DE BONDT

"OPNIEUW HET SAMENHORIGHEIDSGEVOEL ONTWIKKELEN"

Eerst schetste de senator de historiek: hoe de bekommernis voor de streek groeide. Vanuit de oorlogsgeneratie zijn enkele mensen opgestaan, die vanuit hun soberheidservaring een grote dynamiek hebben ontwikkeld. Interessante lectuur daarbij is het boek van J. Forrestier "les Trentes glorieuses où la révolution invisible", dat een zeer goed beeld geeft van de veranderingen van de afgelopen 35 jaar.

We moeten ons ook bewust zijn van het klimaat waarin we leven: deze explosie die we meemaken kent namelijk ook heel wat waardevolle elementen. Als we een inventaris maken, zoals we in de algemene inleiding hebben gehoord, van deze ontwikkelingen, dan roepen die wel een aantal vraagtekens op. Belangrijk is echter dat we de welvaartsfunctie prioritair aanvoelen. Om daar echter een duidelijk beeld van te krijgen zou je in feite aan 'sociale astrologie' moeten doen ...

De situatie in het Waasland, aldus De Bondt, ligt gunstiger dan algemeen in ons land, zowel economisch als op leefmilieugebied. We mogen bij al de milieuproblemen niet vergeten dat we in het Waasland nog kunnen wandelen.

Zeer belangrijk is ook te aanvaarden dat de tertiaire sector (dienstenverlening, dus ook leefmilieu) afhankelijk is van de economische sector. Wel belangrijk zijn de milieuvorstellen om voor de bedrijfsvestigingen een Milieu Effect Rapport op te stellen.

Ook gouverneur De Kinder heeft in zijn openingsrede van de provincieraad het belang van de invloed van milieugroepen en van overheidsinitiatieven onderstreept. De milieuverenigingen voelen een zekere onmacht aan, omdat er voor hen geen officieel kanaal bestaat langs waar hun bijdrage in de besluitvorming kan komen. Vandaar dat M.E.R. zeer interessant zou zijn.



"In het Waasland kan men nog wandelen !"

Helaas, voor de streek, is de solidariteitsgedachte afgenomen. De enkele mensen die zich vroeger voor de streek hebben ingezet, vormden een kleine, open groep. Vandaag de dag is die samenhang verdwenen. Wel zetten meer mensen zich in, en vaak kwalitatief beter gevormd, maar iedereen is zo gespecialiseerd bezig, onze maatschappij is zo in hokjes verdeeld, dat we 'specialistisch' zijn vastgelopen.

Het wordt tijd dat we een nieuw gevoel van samenhang gaan ontwikkelen. De Intercommunale van het Land van Waas is zo'n structureel geheel dat zij die potentiële kans heeft gemist. Van milieuzijde uit is ABLLO die 'kristallisatie' van de milieugebeurtenissen in het Waasland. De milieuverenigingen komen op voor 'nieuwe' waarden, die tevens 'oude' waarden zijn ...

Tenslotte nog een woord over de L.O.-ontwikkeling.

Tussen het Waasland, de investeringsgroepen en de overheid moet een 'tewerkstellingscontract' komen, dat bij prioriteit werk voorziet voor mensen uit deze streek.

Wat het kernpark betreft moet er eveneens een 'contract' worden opgesteld met de elektriciteitsmaatschappijen i.v.m. omgevingsonverenigbaarheden. Vanuit milieu- en veiligheidsoverwegingen (concentraties van bevolking) moeten nieuwe normen worden aangelegd voor bedrijfsvestiging.

Het nieuwe rapport over 'verwarming met koelwater' is eenzijdig uitgewerkt. Het voorziet helaas slechts de aanwending van koelwater voor verwarming. Het voorstel was oorspronkelijk gegrond op de idee: de elektriciteitsbedrijven maken gebruik van een algemeen goed: scheldewater; en voor wat, hoort wat: daarom zou ook 5 procent stoom moeten worden afgetapt voor verwarmingsdoeleinden (Scheldewater tegen stoom).

Tenslotte deed de senator nog een oproep tot de milieuverenigingen om zich niet door kleine akties te laten afleiden van het hoofdoel.

NATUUR

(inleiding door Erik Rombaut-ABLLOsekretaris)

I) WAAROM NATUURBEHOUD ?

Wie de vraag stelt naar het waarom van het natuurbehoud, naar de motieven en het belang van natuurbehoud, vraagt eigenlijk naar de functies van de natuur zelf. In deze inleiding willen we kort de verschillende functies van natuur, zowel binnen als buiten natuurgebieden of -reservaten, omschrijven.

A) Esthetische functie:

De schoonheid van natuur, landschap, plant en dier zijn ontelbare keren onderwerp geweest voor gedichten of doeken. Sommige stromingen in de kunstgeschiedenis grepen voor een belangrijk deel daarnaar terug. Ook nu nog is de natuur dikwijls het onderwerp van kunstenaars en naturalisten. Deze esthetische beleving kan voor sommigen een motief zijn om Natuurbehoud na te streven.

B) Sociale functies:

-didactisch: natuureducatie en -exploratie, biologielessen middelbaar onderwijs, opleiding natuurgidsen door Centrum voor Natuurbeschermingseducatie, sukses van geleide wandelingen door natuurgidsen, natuurstudiekampen, ontspanningsvormen

-recreatie:

Rust, stilte, zuivere lucht en water worden aantrekkelijk voor onze verstedelijkte mensen. Fietsen, wandelen en luchtkuren worden door geneesheren zelfs als therapie voorgeschreven. Vissen en jacht zijn belangrijke recreatieve natuurfuncties, maar in kwetsbare levensgemeenschappen onverenigbaar met natuurbehoud.

Hetzelfde geldt voor actieve vormen van recreatie, die vrijwel steeds naar min of meer natuurlijke omgevingen teruggrijpen: paardrijden op de heide of langs kreken, motorcross in de duinen, watersport op kreken. In vele gevallen is er grote schade en verstoring het gevolg van;

nochtans kunnen in samenspraak met ekologen in de meeste gevallen gelijkaardige, maar minder kwetsbare natuurlijke omgevingen gevonden worden.

Ook overwegingen van ethische aard kunnen naast de esthetische en sociale overwegingen meespelen bij de motivering tot natuurbehoud. Hiermee wordt bedoeld de eerbied voor de schepping, wat men daar in religieuze zin dan ook bij wil denken.

Zo vinden vele aktiegroepen tegen dierenmishandeling ongetwijfeld hierin een belangrijke motivering.

Deze esthetische, ethische en vooral de sociale overwegingen met betrekking tot het natuurbehoud zijn stilaan goed bekend en worden hoe langer hoe meer aanvaard. De diverse wetenschappelijke functies van de natuur zijn echter veel minder bekend. Daarom volgt hier een meer gedetailleerde omschrijving van.

C) Wetenschappelijke functies:

-reservoirfunctie:

Vele organismen zijn van groot rechtstreeks belang als leverancier van geneesmiddelen (antibiotica, coagulerende stoffen, ...), genotsmiddelen (tabak, ...), voedingsmiddelen (landbouw) of bewustzijnsverruimende stoffen (drugs, ...). Het is zeker dat de biologen er niet zullen in slagen alle organismen zelfs maar wetenschappelijk te beschrijven vooraleer er een aantal van zullen zijn uitgeroeid. In 1974 schatte een symposium van deskundigen dat thans ongeveer 1000 (!) soorten per jaar uitsterven onder invloed van de mens. Slechts af en toe zijn het opvallende organismen als jachtluipaard, Bengaalse tijger, blauwe vinvis welke bedreigd zijn of verdwenen. In de meeste gevallen zijn het onbekende soorten, ergens levend diep in tropische levensgemeenschappen, misschien een klein insect of spin, een orchideesoort of minuskuul mosje.

Bij de uitstervende soorten zat misschien dit organisme dat ons een geneesmiddel kon leveren tegen één of andere virale infectie, of een plant welke de landbouw goede diensten had kunnen bewijzen. Dat is zeer goed mogelijk als we bedenken dat geschat wordt dat er een 80.000 eetbare planten op aarde groeien. Daarvan gebruikte de mens er vroeger of nu een 300-tal van. Slechts 150 zijn ooit op grote schaal verbouwd geworden. Minder dan 20 soorten produceren thans 90 procent van ons plantaardig voedselpakket (MYERS 1979:57-58) Deze reservoirfunctie is dus nauw verbonden met de ekonomische functie van natuur.

Een bijzonder belangrijk aspekt is de functie van natuurgebieden als genen-reservoir. Hiermee wordt de pool van oorspronkelijk erfelijk materiaal bedoeld in wilde planten en dieren. Kruisingen tussen deze natuurlijke rassen kunnen tot voor de mens uiterst waardevolle kultuurvariëteiten leiden: bv. grotere vruchten van aalbessoorten, hoger suikergehalte en betere ziekeresistentie van suikerriet, beter producerende graangewassen, sneller groeiende populierensoorten, enz...

Hiervoor is het echter strikt noodzakelijk dat de oorspronkelijke, natuurlijke rassen bewaard worden in voldoende grote reservaten, waar natuurlijke evolutie verder zijn gang kan gaan.

-signaalfunctie:

Bepaalde natuurlijke levensgemeenschappen en organismen zijn zeer gevoelig voor sommige invloeden, het zijn zgn. indikatorplanten of -dieren.

Zo is bv. het verschijnsel van de epifytenwoestijnen rondom steden en industriegebieden zeer bekend: vele korstmossen en mossen zijn bijzonder gevoelig voor luchtverontreiniging. Afhankelijk van de windrichting zijn er zones rondom verontreinigende centra waar ze afsterven. Hun afwezigheid wijst dus op vervuiling.

Verschillende soorten planten en dieren vereisen zeer specifieke milieuomstandigheden. Kent men voor deze soorten hun vereisten, door oecologisch onderzoek, dan kan men omgekeerd de omstandigheden afleiden uit hun voorkomen. Liesgras is een indikator van vervuiling

terwijl anderzijds witte snavelbies, dopheide, veenmossen en beenbreek indicatoren zijn voor voedselarme of digotrofe vochtige milieus. Zo kan men ook uit de samenstelling van plankton een idee krijgen over de waterkwaliteit (zoutgehalte, voedselgehalte, zuurtegraad, verontreinigingsgraad, ...)

Om echter de verschillende oecologische vereisten van de soorten te kunnen leren kennen, moet men echter beschikken over voldoende grote natuurlijke omgevingen waar de soorten ongestoord leven. We komen op deze manier terecht bij het belang van natuurgebieden voor wetenschappelijk onderzoek:

-educatieve functie - laboratoriumfunctie:

Hiermee bedoelen we niet de educatieve mogelijkheden van natuurgebieden, welke wij in de sociale functies onderbrachten. Wel wordt hier het belang bedoeld van natuurreservaten bij de wetenschappelijke opleiding van biologen en hogeschoolstudenten. Slechts hier kunnen zij de gekompliceerdheid van de oecosystemen leren begrijpen.

Met deze educatieve functie hangt het gebruik van natuurreservaten als laboratoria nauw samen.

Om een nuttig dier met succes te kunnen kweken, of om een schadelijk dier met succes (en zo milieuvriendelijk mogelijk) te kunnen verdelgen is het nodig eerst zijn levenswijze te leren kennen. En daartoe heeft men een ongestoord gebied nodig. Het laboratorium, de proeftuin en de broeikas volstaan niet om de ingewikkelde samenhang van levensgemeenschappen te begrijpen.

Zeer grote waarde hebben natuurgebieden ook voor de taxonomie, de planten- en dierenaardrijkskunde, de genetica en de paleontologie (bv. palynologie in hoogveengebieden).

De allerbelangrijkste, maar tevens de meest complexe functie van natuurgebieden en -reservaten is de

-regulerende functie:

Het is aan VAN LEEUWEN (1965) dat wij een diepgaande studie danken over de relatie diversiteit-stabiliteit. Aan de hand van een citaat uit WESTHOFF (1971) proberen wij op een eenvoudige wijze deze functie te omschrijven:

"De betekenis van natuurgebieden is gelegen in de regulerende, heilzame invloed van natuurelementen op het cultuurlandschap. In de oecosystemen van het cultuurlandschap, die maar uit weinig soorten bestaan, is de stabiliteit gering en de kans op het optreden van ziekten en plagen groot; gemakkelijk kan één soort zich zodanig gaan vermeerderen dat deze tot een plaag wordt. In de ingewikkelder gebouwde, soortenrijke, gestructureerde oecosystemen van meer natuurlijke aard, zoals loofbossen, struwelen en houtwallen, is het aantal onderlinge betrekkingen veel groter en bestaat er meer kans, dat de organismen elkaar in evenwicht houden. Een eventuele storing van buiten af wordt door zo'n systeem opgevangen en gereguleerd; het heeft een grotere stabiliteit. Effectief natuurbeheer van het totale cultuurlandschap moet dan ook in de eerste plaats gericht zijn op behoud en versterking van stabiele, gecompliceerd gestructureerde, veelzijdige, soortenrijke oecosystemen, die men slechts vindt in natuurgebieden.

De relatief stabiele oecosystemen binnen het cultuurlandschap kunnen bijdragen tot een meer stabiele waterhuishouding: ze kunnen voorkomen dat het regenwater snel afvloeit zonder aan de bodem ten goede te komen. Ze verzekeren verder de stabiliteit van de humus, ze voorkomen erosie, ze herbergen tal van regulerende organismen zoals insektenetende vogels, kleine roofdieren, en insekten die als roofvijanden en parasieten van schadelijke insekten fungeren.

Men kan het zó uitdrukken, dat de mens voor zijn voedselvoorziening behoefte heeft aan maximaal producerende oecosystemen, zoals akkers, die zeer eenvoudig van structuur zijn, doch waarin de stabiliteit minimaal is. Anderzijds is in de gecompliceerd gebouwde, stabiele oecosystemen de produktie veel lager; ze kan zelfs tot nul dalen, omdat in een bos bv. de jaarlijkse produktie geheel kan worden opgebruikt voor de energievoorziening en de ademhaling van de daarin levende organismen zodat de netto produktie nul is. Niettemin hebben wij deze

stabiele oecosystemen nodig ten behoeve van het behoud van het totale biologische evenwicht.

De enige wijze waarop de mensheid zich zowel van een productief als van een stabiel milieu kan verzekeren, is dan ook de instandhouding van een goed gedoseerd mozaïekpatroon van productief, maar instabiel land enerzijds en improductieve, maar stabiliserende natuurgebieden anderzijds. Ten behoeve van ons welzijn zal een deel van ieder landschap dus uit min of meer natuurlijke levensgemeenschappen moeten blijven bestaan. "

In de ABLLO-krant(jaargang'80) komen wij hierop uitvoerig terug.

II) Waarom natuurbehoud in het Waasland ?

De beschreven functies van de natuur zijn even zoveel motieven die ons aanzetten om het Natuurbehoud na te streven.

Daarom willen we het behoud van zoveel mogelijk verschillende milieutypen, met daarin een zo groot mogelijk aantal soorten organismen. Het Waasland biedt daartoe, door zijn grote verscheidenheid aan milieumomstandigheden, zeer veel mogelijkheden:

Deze diversiteit, deze verscheidenheid aan planten- en diersoorten, aan levensgemeenschappen is te verklaren door grote verschillen in bodem (klei in de polders en langs Schelde en Durme; zand op de hoger gelegen ruggen), in waterkwaliteit (zout in bovenschelde, brak in sommige kreken, zoet in veel plassen en beken) en het eeuwenlange samenspel van mens (landbouw,...) en natuurelementen(overstromingen, klimaat,...)in onze regio. Het is onmogelijk hier volledig te zijn. Toch willen we kort enkele gebieden aanstippen die in het Waasland, wegens hun grote natuurwaarde, te behouden zijn.

Langs de bovenschelde liggen nog fragmenten zoute slikken en schorren met zoutminnende planten als zeeaster, zeekraal en kweldergras. Meer landinwaarts langs Schelde en Durme wordt het water zoeter. In Kruike, Rupelmonde, Temse, Elversele en Waasmunster liggen er fraaie vochtige meersen: bekend zijn het Molsbroek te Lokeren, het Schauselbroek in Temse-Steendorp, de kreekgebieden te Bazel en de Oude Durme.

In Daknam en in Sinaai (langs de vaart van Stekene) vinden we nog echte dotterbloemgemeenschappen en zelfs nog zeldzaamheden als krabbescheer, kikkerbeet, wateraardbei en pijlkruid. De wateroverlast en exploitatiemethoden brachten de landbouwers er toe Canada's te planten rond akkers en weilanden. Het landschap tussen Haasdonk en Bazel (Barbierbeekvallei) en dat rond St-Gillis-Waas zijn het herstellen en behouden meer dan waard. Van de vroegere dijkdoorbraken en overstromingen zijn onze Wase kreken stille getuigen. Grote rietkragen zijn er nog te vinden in de Grote Geule en St-Jacobsgat te Kieldrecht en Meerdonk. Ze zijn nu erg bedreigd door ondoordachte ingrepen in de waterhuishouding van de polders en door watervervuiling.

De hoger gelegen delen in het Waasland zijn zandig en hebben heel andere plantengemeenschappen. Adelaarsvaren, zandblauwtje en struikgras zijn er algemene planten. Dit gebied strekt zich uit van Waasmunster (met nog enkele restanten van rijke bronbossen) over Belsele (Gouden Leeuw) naar Stekene tot in Koewacht en Hellestraat. Hier lagen vroeger uitgestrekte eikeberkebossen, heiden en heischrale graslanden. We moeten zuinig zijn met de restanten daarvan. Het weinige wat ons nog rest als bos is erg mooi maar bedreigd. De Stropers en De Bekaf door intensieve en ondoordachte recreatie en omzetting van het loofbos in monotoon maaldhout, De Baggaart door waterwinning en de Gouden Leeuw en de bossen van Waasmunster door villaparkgebieden

Ongetwijfeld zijn er nog interessante gebieden niet vermeld, denk aan de Haasdonkse bossen die helaas door ongebreidelde groei van weekendverblijven en villabouw zijn versnipperd.

Ook is het strikt noodzakelijk om in de niet-groene gebieden van het westplan zoveel mogelijk natuur toe te laten, juist omwille van de beschreven diversiteits-stabiliteits-relatie. Dat betekent dat ook in landbouw- en bosbouwgebieden, villaparken en ontginningsgebieden zoveel mogelijk natuurelementen moeten worden toegelaten of ingebracht.

Mensen die vinden dat populierenbosjes of houtkanten weg moeten omdat de

kleur op het gewestplan landbouwgeel is, bewijzen dat zij van functies van natuur nooit hebben gehoord...

- BRONNEN: Myers, Norman 1979-the sinking ark: a new look at the problem of disappearing species (Pergamon Press-Oxford)
 VAN LEEUWEN, C. '65-Het verband tussen natuurlijke en autropogene landschapsvormen gezien vanuit de betrekkingen in grensmilieus (Gorterre p.93-105)
 WESTHOFF, V. 1971-De wetenschappelijke betekenis van het Natuurbehoud. In de noodzaak van natuur- en milieubeheer. (Bruma-Utrecht)

DISKUSSIE:

Uit de discussie onthouden we voornamelijk het gevoel van onmacht om de argumenten die pleiten voor het natuurbehoud en de functies van de natuur te vertalen naar de overheid toe. Allerhande ingrepen gebeuren in ons natuurlijk milieu zonder dat men hierover de mening vraagt aan ekologen en milieu- en natuuractiegroepen. Daarbij is verscheidene keren onderstreept dat een Instituut voor Natuurbeheer zeer dringend noodzakelijk is om de overheidsbeslissingen m.b.t. het natuur- en landschapsbehoud voor te bereiden en te begeleiden, en om een tegengewicht te vormen tegen de vele economische raden, welke onophoudelijk studies verrichten en argumenten verzamelen die geen rekening houden met natuur, milieu en landschap. Het belang van natuureducatie van een groter publiek werd aangestreept, en er was discussie over de mogelijke samenwerking van natuurbehoudskringen met andere 'natuurgebruikers' als jagers, vissers en recreanten.

LANDBOUW

SCHEMA

(INLEIDING MARCEL OELBRANDT: ondervoorzitter ABLO)

HET KAN OOK ANDERS...

EKONOMISCHE MOTIEVEN MAAKTEN VAN DE LANDBOUW EEN AGRESSOR OP HET LEEFMILIEU

1. Landbouw:

- a) aanvankelijk: grote tewerkstelling, lage loonkost en geringe mechanisatie met voldoende opbrengst
- b) recentelijk: hoge loonkost en sterke mechanisatie doen tewerkstelling dalen, opbrengst moet steeds worden opgevoerd omdat prijzen niet in dezelfde mate stegen als andere kosten voor levensonderhoud.

2. Leefmilieu:

- a) aanvankelijk: -talrijke werkkrachten uit landbouw verzorgen "automatisch" de natuurlijke omgeving (grachtkanten maaien, knotten)
-bomen hebben functie in klompennijverheid en nemen vocht op in het voorjaar
- b) recentelijk: -geen arbeidskrachten meer beschikbaar
-boomfuncties vervallen (geen klompennijverheid; drainering)
-mechanisering: dreven vernietigd, grotere percelen, geen diversiteit in de natuur

3. Klappen aan de landbouw:

- industrieterreinen, ambachtelijke zones, wegebouw (bv. 150 ha. voor RW60)
- uitbreiding woonzones, lintbebouwing
- gevolg: streven naar meer opbrengst in de landbouw, dit door industrialisering van de methodes op het bedrijf en op het land.

4. Klappen door de landbouw:

- pesticiden: schadelijk voor gezondheid en natuur
- streven naar grotere kavelindeling vernietigt het landschap

5. Nieuwe inzichten:

- landbouwoverschotten in EEG en tendens tegen industrialisering in de landbouw
- Ruilverkaveling noemt men nu 'landschapsinrichting'

6. Ruilverkaveling:

rekening houdend met bovengenoemde ontwikkelingen is RVK slechts te verantwoorden op kleine schaal en nadat een proefgebied de nieuwe inzichten heeft bewezen.

VERKEER

(INLEIDING Roel De Jong-ABLLOvoorzitter)

SCHEMA VAN DE INLEIDING:

1. De steden vóór de auto: voorbeeld: 'Stad St-Niklaas: de verloren kansen'

Het grote marktplein, de smalle traditionele ster-wegen:

stedelijke functie en landelijke rust tegelijk.

verkeken kansen: -stad van parken en kastelen

- "boulevard périphérique"

-inbouwing spoorweg

-het monster Parklaan; de Markt, de Warande

-de westelijke rondweg, stationsplein, parkeren

2. Functies van de straat:

de straat laat toe dat auto's rijden: maar hoelang en hoeveel (stilstaan?)

de straat geeft doorgang aan wie te voet gaat, toegang tot gebouwen,

de straat maakt gesprekken (on)mogelijk en hoort bij de woningen,

brengt licht binnen, is de (on)aangename woonomgeving.

Al deze laatste functies zijn zwaar in verdrukking geraakt.

functie van de binnenstad:

= de optelsom van al het vorige en méér: het bijeenbrengen van woningen

plus handel, diensten, cultuur en ontspanning kan een levensruimte schep-

pen die erg prettig is. Mits kleinschaligheid!

St-Niklaas breekt deze mogelijkheden kapot: Hofstraat, Schouwburg, ...

3. Stadsbestuur: ZAGEMEEL!

We mochten ons vergenoegen -en nog- met achtereenvolgende burgemeesters en schepencolleges zonder beschaving wat betreft het stedelijk patrimonium, zonder het minste besef van stedenbouw en verkeer, zonder oog voor andere stedelijke functies dan alleen maar autorijden.

-lopende plannen: Plezantstr., Hofstr., Spoorweglaan, Tereken, Driekoningen, ...

-beleid: "kurieren am Symptom"

-vooruitzichten: werkloosheid voor deskundigen

-even erg: de sluip-grootschaligheid: de autostradepalen op de voetpaden, de brede asfaltstraten (Beeldstraat, Hooimanstraat, ...)

4. Uitgangspunten van een milieuvereniging (cfr. Open brief a.h. Stadsbestuur)

-klimaat definiëren dat aan beeld van leefbaarheid beantwoordt, toepas-

-selijk voor heel onze leefomgeving: behoud van schaal stad en dorp.

-inventaris van de vele waardevolle elementen

-beiden vormen een vast gegeven: het verkeer (lees: de auto) wordt georganiseerd zodanig dat aan schaal en schoonheid geen afbraak wordt gedaan. Wat teveel is aan verkeer moet weg.

5. Verkeersbeleid ter bevordering van het leefmilieu:

DAT KAN: -vbn: Zwitserland, Bremen, Göteborg, ...

-voorrang aan voetganger, fietser, veiligheid, ...

-evenwicht rijden en parkeren

-het openbaar vervoer: geweldig wapen!

6. Stedenbouw en ruimtelijke ordening:

Verkeersbeleid alleen is niet genoeg. Vestigingsbeleid (vb. Schouwburgin-planting, Koopcentrumuitbreiding, ...) en woonbeleid trekken de stad uit- een of binden ze. Keuze tussen perifere vestigingen met veel autoverkeer in de stad en in de wijken of centrale uitbouw, gesteund op radiale wegen.

7. Een programma voor St-Niklaas:

-Stadsbestuur aanporren tot structuurplanning, verkeersstudies, ...

-geen viervakswegen in stadscentrum/ fietsroutes/ minimumbreedte voetpaden

-Plezantstraat: geen afbraak centrumzijde, wel noordelijke zijde

-reorganisatie stationsplein/openbaar vervoer/ ...

8. Wat te doen?

ABLLO heeft een werkgroep 'Verkeer'. Indien je interesse hebt: neem contact!

VERSLAG VAN DE WERKGROEP 'VERKEER':

1) Hoe worden beleidsbeslissingen in verband met wegen en verkeer genomen?

- er zijn verschillende soorten wegen: rijkswegen, provinciale wegen en gemeentewegen, waarvoor verschillende instanties verantwoordelijk zijn qua beheer
- nochtans is het zo dat niets kan gebeuren als op gemeentelijk vlak geen zegen gegeven wordt
- het gemeentelijk niveau beslist echter meestal niet alleen: de rol van de voogdijoverheid is groot (provincie,rijk);bijvoorbeeld via de goedkeuring
- in het algemeen kan men stellen dat de ambtenarij, de administratie op dit terrein machtigst staat, best geïnformeerd is, en dat hun advies dikwijls doorslaggevend is voor de politici die technisch minder onderlegd zijn; ook tegenover de bevolking is het vaak alleen de ambtenaar die precieze informatie kan geven over de stand van procedures en de mogelijkheden die zich voordoen;
- eveneens in het algemeen kan vastgesteld worden dat de bevolking ver van de beslissingen afstaat en dat er geen georganiseerde weg van inspraak is; occasioneel vinden hoorzittingen plaats als enige mogelijkheid om de bevolking bij de beleidsvorming te betrekken, maar veelal is het dan reeds te laat omdat de mensen zich machteloos voelen tegenover schijnbaar reeds vastliggende plannen en opties; uit het gevoel van machteloosheid vloeit dan weer apathie voort die het moeilijk maakt mensen in actie te zetten ;mobilisering als de bedreiging voldoende acuut en concreet is en het probleem goed localiseerbaar; wanneer die voorwaarden verwezenlijkt zijn is het meestal echter reeds te laat om nog iets te verhinderen
- waarschijnlijk bestaat de meest effectieve vorm van beleidsbeïnvloeding erin dat een kleine kern van mensen zich inwerkt in de problematiek en vanuit die kennis waakzaam is tegenover plannen die op beleidsvlak opgemaakt worden; deze kern zou vanuit die situatie de betrokken bevolking moeten attent maken op de op komst zijnde initiatieven en hen bewust maken van de gevolgen ervan voor hun straat/wijk/dagelijks leven/.
- een dergelijke kern bestaat in St-Niklaas niet: de stedelijke verkeerscommissie is een orgaan dat adviezen verleent en dat door de burgemeester gebruikt wordt als paraplu voor de afwezigheid van een echt verkeersbeleid
- met een echte verkeersplanning wordt bedoeld dat er doelstellingen of een filosofie aan de basis liggen van de technische uitwerkingen (in Mechelen werd zo'n doelstellingennota opgesteld); zolang er geen dergelijke beleidslijn is staat men machteloos tegenover de administratie die beslissingen doordrukt op basis van louter technische, praktische of financiële gegevens of als lapmiddelen tegen een stortvloed van verkeersproblemen, zonder naar een essentie op zoek te gaan.
- zelfs als er een beleidsoptie bestaat (vb.bewoonbaar maken/houden van de stadskern) wordt het niet verwezenlijkt (vb.Stad St-Niklaas bevordert stadsvlucht door nieuwe wijken aan de stadsrand en gebrekkige ondersteuning van hernieuwing en verbetering van oude woningen).

2) Het verkeer in het St-Niklase stadscentrum:

- Eén van de voornaamste problemen ligt in het feit dat St-Niklaas een onderwijsstad is en dat daarmee een dagelijkse grote aan- en afvoer van leerlingen ontstaat
- deze transporten gebeuren bij middel van openbaar vervoer, maar voornamelijk ook door privé-vervoer dat bij voorkeur de kinderen tot aan de schoolpoort wenst te brengen
- hierdoor ontstaan dermate grote verkeersconcentraties rond de scholen dat het gevaar er weerom door vergroot wordt en het openbaar vervoer erdoor uit de haak raakt
- deze situatie leidt dan op haar beurt weer tot de wens van nog meer mensen om hun kinderen persoonlijk tot aan de school te brengen:

het is een viciëuse cirkel

-de werkgroep heeft een inventaris van mogelijke richtingen van oplossing gezocht:

- 1°) het fenomeen laten doorgaan tot er een verstikkings- of verzadigingspunt bereikt wordt waarop het weer aantrekkelijk wordt om toch niet met de auto te komen:
m.a.w. rekenen op een spontane vermindering; dit niet-optreden is echter voor de overheid een politieke beslissing die electoraal weinig interessant is, daarom zal de overheid (en dat doet zij reeds op dit ogenblik) eerder het te veel trachten op te vangen door doorstroming te vergemakkelijken (vb. bredere wegen, verkeersregeling), door het feit dat dit geen afremming maar een vergemakkelijking is, komen we weer in een cirkel terecht die naar toegenomen gevaar (snelheid) en grotere verkeerscapaciteit leidt
- 2°) spreiden van de schooluren:
hiervoor is een aanpassing van het openbaar vervoer nodig, er is weerstand van het publiek te verwachten omdat de organisatie van het gezinsleven er door kan ontreddeerd worden. Voorts moet men het samenvallen met andere pieken (vb. fabrieken) vermijden.
- 3°) bevoorrechte tracés voor openbaar vervoer en fietsers:
wordt her en der in het buitenland met succes toegepast
- 4°) zones rond de scholen vrij maken van privé-vervoer:
(vb. aanpalende straten)
zodat rond iedere school op een zekere afstand een circuit ontstaat waar over de hele lengte de leerlingen kunnen afgezet worden door hun ouders of vervoerders
- 5°) verkeersontmoediging door beperking van parkeermogelijkheden:
(ruimtelijk)
de bedenking rijst dat dit ook een verkeersaanmoediging kan betekenen doordat in vele straten dan een grotere breedte vrij zal zijn voor (sneller) ongehinderd verkeer.

3) ALGEMEEN:

- het recht op mobiliteit van het individu moet gewaarborgd blijven: daarom mogen aan het privé-vervoer geen té drastische beperkingen gesteld worden, temeer daar het openbaar vervoer nooit voor iedereen even efficiënt kan zijn. Anderzijds moet een openbaar vervoer gewaarborgd worden dat aantrekkelijker en effectiever is dan thans het geval is.
- Het verkeersprobleem hangt nauw samen met de noodzaak aan verplaatsing (wonen, werken, winkelen en dienstverlening gebeuren allen op andere plaatsen) die door een bepaalde politiek van ruimtelijke ordening of woningbouw (cfr. nieuwe stadsrandwijken) bevorderd wordt.

ENERGIE

- Wegens omstandigheden geen tekst van de inleiding (VAKS)
- Wel even bondig wat in de gespreksgroep Energie achteraf werd bepraat:

Vooraf werden aspecten van de eigen gezondheid en veiligheid belicht, maar ook andere argumenten kwamen aan bod. Het opstapelen van alle problemen, die zich rond kerncentrales voordoen, maken deze onaanvaardbaar. Bovendien, aldus de gespreksleden, zijn er in het geheel van onze energievoorzieningen geen kerncentrales nodig.

concrete actiepunten:

- de bevolking moet nog meer te weten komen over de lozingen, de gevolgen voor gezondheid en veiligheid,...
- Wat moet de bevolking doen, in het kader van het rampenplan, bij een ongeval met een centrale. Niemand weet hoe hij zal worden verwittigd, en wat de onmiddellijke maatregelen zijn die dienen te worden genomen.



Info-stands van verscheidene milieuverenigingen in de kollegegang : vzw Durme, Natuur 2000, Milieuinfocentrum, VELT, RW-60-Front, Wielewaal, vzw Vogel-enNatuurreservaten, ABLLO.

INLEIDING:

In de periode vóór de verkiezingen van 17.12.78 stuurde ABLLO aan alle Wase kandidaat-parlementsleden op verkiesbare plaatsen een enquête, waarin gepeild werd naar hun milieustandpunten. De antwoorden op deze vragen (cfr. ABLLO-krant nr.19) leerden ons dat over een aantal punten, over de partijgrenzen heen, een concensus bestaat. Met dit gesprek wou ABLLO samen met de Wase parlementsleden komen tot een milieuplatform, een MILIEU-URGENTIE-PROGRAMMA, waarover we het allemaal eens zijn, en waarvoor dan een gezamenlijk Waas parlementair initiatief zou moeten worden genomen. Thema's :

1. Kernenergie:

- geen verdere uitbouw van het kernpark Doel (4 en 5 ?)
- spoor aansluiting naar de centrales (afvalvervoer)

2. Linker-Oever:

- Bent U akkoord om voor de verdere uitbouw van de industrie op L.O. een Milieu-Effect-Rapport te vragen (Baalhoek,...)
- Bent U akkoord om voor iedere bedrijfsvestiging apart een M.E.R. te vragen ?
- Zult U er op aandringen dat de resultaten van het functionerende meetnet (Min. Volksgezondheid) regelmatig worden gepubliceerd en openbaar geïnterpreteerd ?
- Wil U zich engageren om een toxisch kadaster te bekomen van alle chemische stoffen: waar, welke en hoeveel; samen met een omschrijving van de synergetische effecten ?

3. Natuur en Landschap:

- a) Bent U voor of tegen een grootschalige rvk. in het Waasland ?
- b) Bent U bereid maximale bescherming te vragen voor de kreken, ongeacht de rvk.?
- c) Zal U er voor ijveren dat de uitvoeringsbesluiten op de goedgekeurde wet "Natuurbehoud 22.7.73", o.m. de oprichting van het Instituut voor Natuurbeheer, ten spoedigste worden gepubliceerd.
- d) Wil U er bij de bevoegde minister op aandringen dat, in afwachting van deze publikatie, reeds bij huidige rvk., de milieuverenigingen en ecologische adviseurs rechtstreeks betrokken worden bij de landschapsplanning?
- e) Meent U dat de grote open ruimten niet verder door grote wegen mogen worden versnipperd ?
- f) Bent U voor de uitbouw van de Krijgsbaan (alternatief Grote Ring)
- g) Bent U voor een kleinschalige omleidingsweg St-Pauwels-Kemzeke (alternatief RW60)
- h) Bent U bereid een initiatief te nemen tot oprichting van een overheidsbedrijf voor landschapsonderhoud ?
- i) Wil U ijveren voor een officieel statuut voor Natuurpark Scheldeland?
- j) idem voor de Stropers-Koninklijk Bos ?

4. Stad Sint-Niklaas:

- a) Wenst U de stopzetting van de grootschalige wegenwerken (uitgezonderd binnenring) tot een deskundige verkeersstudie integraal is uitgevoerd ?
- b) Zult U er voor ijveren dat de bouwmaatschappijen geen nieuwe projecten buiten de stad meer opzetten, maar stadskernvernieuwing beginnen?

5. Leefbare dorpen:

Wil U wettelijke initiatieven nemen om de dorpen leefbaar te houden door klasseringen aan te vragen, de dorpskernen te vrijwaren (verkeer, uitzicht) en door het stimuleren van vernieuwbouw ?

6. Structuren:

Bent U samen met ABLLO van mening dat, gezien de volledige realisatie van haar doelstelling, de Intercommunale E3 dient ontbonden ?

IN PRIMEUR HIER HET VERSLAG VAN HET GESPREK MET DE POLITIEKERS.

O. De Mey, L. Lenaerts, F. Willockx, J. Vergeylen en M. Smet gingen op ABLLO's uitnodiging in om over deze milieuthema's van gedachten te wisselen. Dhr. F. De Bondt, spreker tijdens de voormiddag, liet zich voor het gesprek verontschuldigen.

Kernenergie:

Stopzetting van de bouw van Doel 4 zagen de parlementsleden niet goed zitten, de bouw van Doel 5 aanvatten willen zij geenszins vóór het parlementair energiedebat.

De parlementsleden zullen snel een initiatief nemen om de industriespoorlijn op L.O. door te trekken tot de kerncentrales te Doel, dit om het transport van afvalstoffen veiliger te maken.

Linker-Oever:

Nieuwe vestigingen van bedrijven op de L.O. moeten in de toekomst door een Milieu-Effect-Rapport worden voorafgegaan, waren de parlementsleden het met ABLLO eens. Echter meenden enkelen dat, zonder de aanleg van het Baalhoekkanaal de nu reeds gedane investeringen op de L.O. niet optimaal gevaloriseerd kunnen worden. Parlementaire inspanningen zullen echter wél gedaan worden om tot het opstellen van een toxisch kadaster (d.i. een lijst van de plaatsen waar, welke gevaarlijke stoffen in welke hoeveelheden worden opgeslagen en/of geproduceerd) te komen van de L.O.

Natuur en Landschap:

De parlementsleden waren van mening dat na de recente aanpassingen van de wet op de ruilverkaveling in de zin van 'landinrichting' het natuurbehoud over een spreekbuis kan beschikken in de rvk.-comitees. ABLLO wees er echter op dat deze 2 mensen die het natuur en landschap daar moeten verdedigen over géén instituut voor natuurbehoud beschikken dat voor hen studies en feitenmateriaal kan verzamelen, en dat onmogelijk allemaal zelf kunnen doen. Daarom waren de parlementsleden akkoord om te ijveren voor de oprichting van zulk een rijksinstituut voor natuurbeheer. Daarnaast waren zij het erover eens dat, voor een goed en samenhangend beheer, het natuurgebied en reservaat De Stropers, door de rijksoverheid zou worden aangekocht.

Wegen:

Om de laatste grote open natuur- en landbouwgebieden in westelijk Waasland te vrijwaren, spraken de parlementsleden zich allemaal uit tegen het grootschalig autowegenproject Rijksweg 60. De alternatieve kleinschalige rondweg omheen St-Pauwels en Kemzeke valt meer in de smaak, hoewel nog wat randproblemen moeten worden opgelost.

Er zal ook een parlementaire vraag gesteld worden of de huidige onteigeningen nabij Zwijndrecht-Fort passen in de uitbouw van de Krijgsbaan als, ook door de parlementsleden gewild, alternatief van de Grote Ring om Antwerpen.

Dhr. Van Dyck (Centrum voor Recreatief Werk): WOONERF

Bespeelbaarheid van de woonomgeving:

Het uitgangspunt moet zijn dat het woonerf geen doel op zichzelf is, maar moet dienen om de woonomgeving leefbaar, bespeelbaar te maken. Men moet vertrekken van een aantal gezinnen die elkaar kennen, die omgaan met elkaar en met de buurt. Vele gezinnen immers sluiten zich op en zien door een woonerf hun manier van leven, hun geborgenheid binnen het gezin veranderen.

Woonerf wordt teveel gezien in functie van verkeer. De mensen moeten zich meer bewust worden dat het hier gaat om een 'mentaliteit': zichzelf veroorzaken elders, door met hun auto te rijden, ook problemen. De eerste resultaten van het Centrum voor Recreatief Werk zijn dan ook verkeersdeskundige (reglementeringen,...) Verder moet ook aandacht worden besteed aan groenvoorziening, bewoonbaarheid,...

Woonerf:

moet aan een aantal voorwaarden voldoen:

- wonen moet de overwegende functie zijn
- de dichtheid van het autoverkeer mag niet te hoog liggen
- de afstand tussen bereidbare weg en woonerf mag niet meer dan 500 m bedragen
- er mag geen openbaar-vervoer-route doorheenlopen (dit kan soms met de gemeente geregeld worden)

in een woonerf :

- mogen de voetgangers de hele wegbreedte gebruiken
- is spelen toegelaten (blijkbaar is het dus overal elders verboden)
- mogen de bestuurders de voetgangers niet hinderen
- mogen de voetgangers niet nodeloos het verkeer hinderen
- mogen alleen omwonenden parkeren

Speelstraat:

Hier kan de gemeente gewoon een straat afsluiten voor het verkeer (meestal voor de vakantieperiode)

Toch verplicht deze ingreep de gemeente niet tot verder 'nadenken' over de situatie en tot maatschappijveranderingen.

Ook wordt juridisch de realisatie ervan soms betwist.

Tenslotte nog een tip:

Mensen die met plannen rondlopen voor een woonerf doen er best aan zichzelf en hun omgeving voldoende tijd te geven om over de gevolgen (openstaan van de gezinnen,...) na te denken.

Voor geïnteresseerden bestaat er een brochure, te bestellen bij :

CRW - Troonstraat 125 - 1050 Brussel (tel.: 02/5139170)"Woonerf"(75fr)

Dhr. R. De Dapper (Vereniging voor Ekologische Land- en Tuinbouw):

BIOLOGISCH TUINIEREN

In een zeer enthousiasmerende uiteenzetting belichtte dhr. De Dapper verscheidene facetten van biologisch tuinieren.

Vooreerst dient gesteld dat in onze moderne tijd op zeer korte termijn de gezonde manier van leven, telen en gewassen kweken werd verwoest, door roofofbouw en uitputting van de bodemvruchtbaarheid.

In de eerste plaats wil VELT bij zijn momenteel 8000 leden een mentaliteitswijziging tewerkstellen, om terug te gaan naar onschadelijke methoden.

- Het zou fout zijn om toe te geven aan grotere productiviteit, dus moeten we ook sober blijven in onze eigen tuin (geen overproductie)
- Het gebruik van gifstoffen is schandelijk verhoogd: vandaar dat bij dit probleem ook een sociale dimensie komt: het recht op zuiver en gezond voedsel voor een redelijke prijs. Meer en meer mensen worden zich hiervan bewust.

Biologisch tuinieren is haalbaar.

Het uitgangspunt blijft de vergelijking met de natuur. De beweging is

dus ook een stuk natuurbeleving.

Voor de productie kan men gebruik maken, op een bestudeerde manier, van moderne middelen. Eén probleem zijn de kapers op de kust: de firma's die nu ook de biologische middelen zijn gaan commercialiseren.

De keuze tussen de huidige manier van produceren en ekologisch tuinieren is een kwestie van mentaliteit, van keuze tussen welvaart en welzijn. Hierbij kan het bekende, trieste voorbeeld worden aangehaald: soja, uitstekend geschikt als voedselbron (en vooral momenteel in de arme landen), wordt bij ons gebruikt als veevoer, om vie die dure omweg op onze tafel terecht te komen !

Tenslotte een paar tuintips:

Alles begint met het tot leven wekken van de bodem : de innerlijke kwaliteit is belangrijk.

Cfr. de natuur is recyclage belangrijk: we halen allerlei stoffen uit de bodem en moeten die er ook weer aan toevertrouwen, bijvoorbeeld door gebruik te maken van compost.

Voor geïnteresseerden: VELT geeft driemaandelijks het tijdschrift 't Seizoentje uit (administratie: D.Willaeys - tel.:031/831237)

In het Waasland kan men terecht bij:

A.Herrgods - Eekhoornstraat 34	St-Niklaas	(tel.031/761531)
Ivens-Vandongen-OLVrouwstr. 77	Beveren	(031/758235)
R.De Vreker- Parlaan 43	Bazel	(031/743005)
J.Boel - Rozenhoedstraat 3	Hamme	(052/477914)
G.Lesire - H.Geesthoekstr. 22	Zwijndrecht	(031/527881)

Dhr.M.Aerssens (Leefmilieuraad Sinaai) : LEEFMILIEURAAD

Bij ons weten is deze leefmilieuraad de enig-regelmatig-werkende in het Waasland. Dhr.Aerssens schetste ons het ontstaan en werking, als mogelijk model voor geïnteresseerden uit andere (deel)gemeenten.

I.v.m. die werking is een brochure "leefbaarheid Sinaai" verschenen met een bundel milieu-eisen.

Enkele doelstellingen van deze leefmilieuraad:

- activiteiten organiseren
- adviseren aan inspraak vragen bij het gemeentebestuur

Reeds werd gewerkt rond:

- openbaar groen
- bedekking van landelijke straten
- wandelpaden
- WE-verblijven en visvijvers, tuinhuisjes
- klasseringen
- drukkingsmiddelen t.o.v. het gemeentebestuur
- sensibiliseren van de bevolking (tijdschrift, wandelingen)

Voor verdere informatie: M.Aerssens - Hondsnest 2 - 9190 Sinaai
(tel.031/723927)

Dhr. A.Verstraete (vzw Durme) : KLASSERINGEN

Deze alomgekende voorman uit de Wase milieuactie deed een greep uit de mogelijkheden en moeilijkheden omtrent 'klasseringen', een verkeerde term die in feite 'rangschikking' hoort te zijn ...

a) men kan om te beginnen gebruik maken van bestaande wetten:

- het gewestplan: legt de ruimtes vast
- ook andere wetten kunnen bescherming geven (vb:waterverontreiniging)

b) Sedert de wet van 1931, en volgende, kan men gebieden 'rangschikken'.

De bedoeling is bedreigingen voorkomen. Vandaar dat elke landschapsrangschikking anders is, naar gelang de mogelijke bedreigingen.

Er zijn uiteraard beperkingen (vb: de vrijheid van de landbouwer).

Elke rangschikking omvat dus een lijst van mogelijkheden, afhankelijk van het gebied - men kan daarbij slechts voorkomen (verbieden) en geen verplichtingen opleggen.

Evenwel, aan het eigendomsrecht kan men weinig doen (en dus ook niet -theoretisch- aan de jacht : wel mag bvb. het gebruik van vuurwapens verboden worden.)

Een rangschikking moet volgende gegevens bevatten bij aanvraag :

- kadastragegevens om de grenzen te kennen (en het onderzoek te bespoedigen)
- kulturhistorisch verslag (voor het onderzoek), met bijgevoegde foto's (dia's)
- lijst van de kadastrumnummers en eigenaars (zie hoger)
- voorstel van verbodsbepalingen

procedure:

- Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen uitnodigen ter plekke
- De commissie van deze dienst stuurt haar advies naar de bevoegde minister
- De minister stuurt in gunstig geval zijn betekening door aan de eigenaar(s): dan is het gebied voor 9 maand voorlopig geklasseerd
- binnen de eerste twee maand kunnen de bezwaren worden ingediend
- Na 9 maand volgt dan normaal de definitieve klassering in een Koninklijk Besluit.

inbreuken:

- hier zijn het de milieuwerkers die moeten optreden (klacht doorgeven aan rijkswacht,...)
- de betrokken mensen meer sensibiliseren, zodat inbreuken verminderen (persartikels,...)



Roeland Dirks (BBL): "De milieuverenigingen moeten zich per gewest beter organiseren, in een samenwerkingsverband, om sterker op te treden tegen de machthebbers !"

SLOTTOESPRAAK

door Roeland Dirks, algemeen sekretaris van de Bond Beter Leefmilieu - Vlaanderen

Een groep geestdriftige, sterk gemotiveerde mensen hebben het tien jaar geleden op zich genomen, om ten strijde te trekken tegen de belagers van natuur en milieu in het Waasland. Die taak was zwaar en veelomvattend. Om de kwaliteit van het leven in al zijn aspecten te vrijwaren en te verbeteren, moest ze zich onafhankelijk opstellen, zowel financieel, organisatorisch als politiek. Daarin is ze ten volle geslaagd. Mocht ze zich stilaan door het machtsapparaat en de belangengroepen van het establishment hebben laten opslorpen, zou ze op vrij korte termijn haar geloofwaardigheid hebben verloren. Dat dit voor ABLLO niet het geval is, blijkt vandaag meer dan ooit. Namens de BBL-Vlaanderen breng ik dan ook graag hulde aan allen die daartoe bijdroegen.

Het is duidelijk dat de invloed van ABLLO en van de BBL nog niet groot genoeg zijn, om de macht van de gevestigde belangengroepen te breken. In de toekomst kan daar verandering in komen. Daarmee is niet gezegd dat er in de voorbije tien jaar weinig of niets werd ondernomen en verwezenlijkt, integendeel. Onder impuls van ABLLO werden de kreken te Kieldrecht en Meerdonk gerangschikt, evenals tal van dorpskernen in de belangrijkste gemeenten uit de regio. Heelwat landbouwgronden konden uit de industriezone worden gelicht, bij het tot stand komen van het gewestplan en ook de geplande ruilverkaveling in het Wase landschap lokte scherpe reacties uit, waardoor de bekommernis voor natuurbehoud en landschapszorg niet langer als marginaal kan worden bestempeld. De alternatieve voorstellen om de verkeerssituatie te Sint-Niklaas te verbeteren, het verzet tegen de verbinding E3-Kustautoweg en tegen de inplanting van een luchthaven in de streek getuigen van doorzicht en vastberadenheid.

Aansluitend bij het Jaar van het Kind wordt nu meer dan ooit de vraag gesteld: wat met de toekomst? De akties van ABLLO geven daarop een antwoord en zijn ten volle verantwoord, omdat ze een reactie zijn op bureaukratische beslissingen, waarbij de sociale factoren worden genegeerd. De wijze waarop de overheid reageert op de pogingen van de betrokken bevolking om inspraak te verkrijgen bij het tot stand komen van projekten die het woon- en werkmilieu ingrijpend beïnvloeden, is tekenend voor de heersende mentaliteit. Daarin verandering brengen, behoort tot de gezamenlijke taak van ABLLO en BBL. Samen moeten we dus streven naar inspraak en medewerking van de plaatselijke bevolking, opdat opnieuw vertrouwen zou ontstaan tussen het beleid en de bevolking. Om dit te verwezenlijken zullen we ons nooit op sleeptouw laten nemen door partijpolitieke berekeningen.

Mocht er ten aanzien van de BBL enige twijfel bestaan, wil ik hier graag duidelijk en ondubbelzinnig verklaren dat BBL-Vlaanderen het samenwerkingsverband is van alle natuur- en milieubeschermingsverenigingen in het Vlaamse land; dat zijn akties gericht zijn op het behoud van natuur, fauna en flora, het beschermen van natuurmonumenten en landschappen, groene ruimten, het herwaarderen van het stedschoon en van het bestaande bouwpatrimonium, het ontwikkelen van kleinschalige projekten, het bestrijden van bodem-, water- en luchtvervuiling, het lawaai en alle andere milieuhinder. BBL-Vlaanderen groepeerd zowel aktiekomitees, jeugdorganisaties als landelijke verenigingen, wil de solidariteit onder de leden bevorderen en hun gemeenschappelijke standpunten en eisen aan de overheid, de massamedia en het publiek bekendmaken.

Kortom, de BBL is de stuwende kracht van de natuur- en milieubescherming in Vlaanderen. Het besef dat ABLLO het Waasland vertegenwoordigt in deze beweging, is een waarborg voor de toekomst.

Intussen blijven alle ernstige plannen voor een ingrijpend milieubeleid in ons land in de schuif liggen. Een volwaardig departement voor milieuzaken wordt nog steeds als overbodig beschouwd. Een interministeriële commissie moet de meest dringende problemen oplossen. Maar haar onmacht is levensgroot.

Gezien de voortschrijdende regionalisering krijgt Vlaanderen echter nieuwe kansen, die niet mogen worden verkeken. De grondslagen voor een Vlaams milieudepartement moeten nu al worden gelegd. Uitgaande van de ruimtelijke ordening en van alle milieudiensten, samengebracht in één departement en geleid door een minister die deze materies niet met andere dan natuur- en milieubeschermingszaken kumuleert, kan op korte termijn de kentering brengen. Daarom gaan we door met de strijd, als gemotiveerden die weten wat ze willen.

Onze zaak kan alleen worden verdedigd met eigentijdse methoden. Wie er anders over denkt, zal er nooit in slagen met zijn argumenten door te dringen tot in de Brusselse kabinetten. Daarbij valt er niets te vrezen, want milieubeschermers hebben geen andere belangen te verdedigen dan die van hun medemensen. De verborgen angst voor de toekomst kan, zelfs in een crisisperiode niet worden goedgepraat. Daarom zijn de aanslagen op mens en milieu te ernstig. Lang kan het dan ook niet meer duren of onze beweging zal door een brede massa worden herkend, niet als tegenstanders van welvaart, werkgelegenheid en industrialisering, maar als realisten.

Ja, beste vrienden, wij zijn de realisten die beseffen dat de mensen onder gaat, als de fabrieken worden misbruikt voor de produktie van woekerwinsten en niet meer om het leven aangenamer en zinvoller te maken. Wij zijn de realisten die beseffen dat prestigeprojekten niet gericht zijn op het welzijn maar op macht en onderdrukking. "Wat wilt gij, Waaslanders: industrie of een gezond milieu, arbeid of het stempel-lokaal?", zo spreken de machthebbers. En dan is er wel een zgn. democratische meerderheid die antwoordt: "werk en een fabriek". En ze aanvaardt meteen dat het werk zware risico's inhoudt en dat de fabriek vervuult en vergiftigt, precies alsof er geen andere oplossing is.

Hier past het even te verwijzen naar een uitspraak van de Oosterse dichter Tagore: "Het gezag beschouwt de kronkelingen van zijn slachtoffer als ondankbaarheid".

Jonge Wase werklozen, ook gij zijt het slachtoffer van een beleid dat gericht is op macht en onderdrukking. In plaats van toe te zien, sluit aan bij ABLLO, doe ervaring op, scherp lichaam en geest voor de strijd en bedenk dat de hele milieubeweging in Vlaanderen steunt op het voluntariaat. Samen een andere wereld bouwen is onze slogan, maar dan een wereld die openstaat voor kritische jongeren en die hen volwaardige ontplooiingskansen kan en wil bieden. Zo bekeken is de hele milieubeweging ook een sociale beweging.

" DE STAD "

Eind november stond DE STAD in de (milieu)belangstelling.

Op vrijdag 30 november '79 hoorde een select gezelschap van St-Niklaas -nogal wat politici en enkele stadsambtenaren w.o. ir. Rottiers - twee sprekers over structuurplanning. Dit op initiatief van het studiecen- trum prof.dr. Uyttersprot.

De bekende verkeersveiligheidskundige Romain Poté schetste hoe de straat als woonmilieu telooring door de te snelle opkomst van het private autoverkeer. De overheid reageerde op deze ontwikkeling door steeds maar meer ruimte van het langzaam verkeer en van het groen af te pakken en het voor auto's voor te bestemmen, waardoor de negatieve gevolgen nog werden versterkt.

Poté noemde een aantal mogelijkheden om de trend om te buigen, waaronder meer openbaar vervoer en meer eigen ruimte voor voetganger en fietser. Voor een beter en veiliger stadsmilieu moet de auto veren laten. De te nemen maatregelen moeten, om efficiënt te zijn, gekoördineerd zijn; in een structuurplanning kan dat.

Planoloog Claessens gaf een gedetailleerde uiteenzetting over de structuurplanning in Leuven.

Op zaterdag 1 december '79 stelde onze overkoepelende Bond Beter Leef- milieu-Vlaanderen zijn vierde ontmoetingsdag onder het motto "Wat met de stad?". De goede referaten klonken helaas wat verloren in de ab- soluut ongeschikte ruimte van het Atheneum Pitzemburg in Mechelen. Er werd gepeild naar de mogelijkheden om het leefklimaat in onze steden te verbeteren. Planoloog G. Allaerts suggereerde stadsverwarming in de centra te installeren; de straten moeten hiervoor worden opgebroken, en kunnen dan in een meer milieuvriendelijke lay-out opnieuw aangelegd worden. Hij pleitte voor coördinatie tussen stadsverwarmings- en ver- nieuwingprojecten.

Planoloog Dries Jagenau gaf praktische suggesties om veel auto's uit de stad te kunnen weren.

Socioloog Sieg Vlaeminck zette de verscheidene "muren" op een rijtje, waar de milieu-vrienden overheen zullen moeten, op weg naar beter stads- milieu. Hij prees een deelname aan van de milieugroeperingen in de stedelijke commissies voor de ruimtelijke ordening, welke wettelijk zullen moeten opgericht binnen zeer korte tijd.

A.B.L.L.O.-NIEUWS

- ABLLO bracht in de discussie over de toekomst van het Hendrik Heyman- plein in een persbericht aan dat de stad in het kader van de stads- kernhernieuwing subsidies kan verkrijgen voor een milieuvriendelijke oplossing.
- Het dossier Rijksweg 60 werd aan de pers voorgesteld en genoot ruime weerklank.
- Het Milieucongres genoot alleen belangstelling van milieu-gemotiveerden. Onze vereniging bestudeert nu actiemiddelen om het grote publiek te bereiken.
- ABLLO verzorgde eveneens een persconferentie (3.12.79) i.v.m. de actie Hofstraat en de flagrante schendingen in de Kreek - Meerdonk. (zie elders in dit nummer).

MILIEUSPROKKELS**UIT HET WAASLAND**

- ★ De 'Mira'-brug in Hamme is nu vervangen door een nieuw 'kunstwerk'. Hopelijk vindt men het nodige geld om deze unieke brug voor de toekomst te vrijwaren.
- ★ In Zwijndrecht en Burcht is de Werkgroep Natuurbehoud L.O. werkzaam. St. Annabos, Vlietbos en Blokkersdijk dienen beschermd. Ook een uitgebreide groene gordel tussen woongebieden en L.O.-industrie is absoluut noodzakelijk. Nieuwe vestigingen of bouwwerven (stormstuw) mogen geenszins deze groene zones aantasten.
- ★ In het Waasland wordt weer hard gewroet in de straatbedekking: Waasmunster ligt overhoop, Stekene-centrum is onbereikbaar, Sint-Niklaas zet ook zijn traditie verder. Een knap staaltje is wel de nieuwe wegbedekking (sept. '78) die op de provinciale baan naar Hulst was aangebracht tussen de grens en Drieschouwen : ter hoogte van de Expresweg werd ze reeds opnieuw uitgegraven en 'hersteld'.
- ★ In Sint-Niklaas rommelde het weer: de bewoners van de Zamanstraat zagen hun aktie tegen de busomleidingen bekroond. Ondertussen verschijnen geregeld lezersbrieven in de regionale pers met sprekende titels: "St-Niklaas, stad met de meeste putten", "Sinaaise Hooimanstraatbewoners verwerpen grootschalig wegverbeteringsplan", "De fietser telt niet mee in Sint-Niklaas", ... Rekenen we nu daar ook nog de Hofstraatactie bij (zie elders), en het afschieten van de eenden in het stadspark op last van het OCMW.
- ★ N.a.v. de Week van het Bos kloeg de Wielewaal het gebrekkig beleid aan i.v.m. de Stropers.
- ★ Op het grondgebied van Sint-Niklaas verschenen (juich toe) de verwachte glascontainers (zie vorige ABLLO-krant) en belooft de schepen ook selectieve papierophalingen te voorzien. Ook aan de kerk te St-Gillis staat een glascontainer 'op proef'.
- ★ De hogervermelde Werkgroep Natuurbehoud L.O. publiceerde een natuurwetenschappelijke studie over "Blokkersdijk, ..." te verkrijgen door storting van 90 fr. op rek.nr. 001-0595938-46 van W.N.L. - Burchtsestraat 10 - Zwijndrecht.
- ★ Ook de havenproblematiek kwam weer in het nieuws. Niet alleen is er het touwtrekken tussen Antwerpen en Zeebrugge, maar ook de belangenstrijd tussen Antwerpen en het Waasland. Ons gewest zou de offers mogen brengen : verlies van landbouwgrond en open ruimten, maar voor het bezorgen van werkgelegenheid is Antwerpen de werkgever ! In de pers verschenen de standpunten van partijen en betrokkenen. Het Baalhoekkanaal blijft in de belangstelling. De Provinciale Staten Zeeland adviseerden om het kanaal 'liefst niet' aan te leggen. De Bondt en Nelly Maes zijn eveneens tegen.
- ★ Als 1 man hebben alle Wase parlementsleden zich uitgesproken tegen de SIGMA-plannen om van de Kruibeeke waterkant 'potpolders' te maken. Deze betwistbare voorstellen zullen een grote landschapsschending veroorzaken.
- ★ De oplopende politieke discussies over het plaatsen van kernkoppen in ons land leren ons dat de positieve aspecten dubieus zijn. De 'koppen' die pleiten voor het installeren ervan zullen weer eens geen rekening houden met de mening van de bevolking.
- ★ Rijksweg 60: Na de milieuverenigingen, de betrokken bevolking en de Wase parlementsleden heeft de CVP-Belsele zich uitgesproken tegen het grootschalige projekt. De gemeenteraad Stekene volgde met een motie die verstuurd werd naar de betrokken minister.

NATUUR-LIJK gaat de strijd voor een beter leefmilieu ook elders door.

- In Deurne werden de tenten van de Arena-weide-bezitters netjes opgeruimd, op bevel van de burgemeester, tevens beheerder van de bouwmaatschappij die het laatste stukje Deurnse groen gaat volbouwen. Alle wettelijke middelen werden door de aktievoerders opgebruikt, maar ook in dit geval houden die wettelijke middelen wat vlugger op voor gewone mensen...
- In Borgerhout diende de simpele politiek van afbreken gestopt: de bewoners van de Erasmussteeg, met de steun van pater Versteylen, hebben hun slag grotendeels thuisgehaald.
- In Tessenderlo daarentegen gaat het nu nog minder leefbaar worden, nu de minister van Arbeid(!) toch een exploitatievergunning heeft verleend voor Philips, tegen de adviezen in !
- In de omgeving van de MCB-industrie te Bredene zijn enkele dieren, na een plotse opvallende bevuilding rond het chemisch bedrijf, gestorven. De lijken werden achteraf niet eens onderzocht ...
- In Aalst en Dendermonde wordt in de gemeenteraad geregeld over de vervuiling van de Dender en het Scheldebekken gesproken. Een groot aantal zuiveringsinstallaties zal nodig zijn om weer "water" te krijgen. En in het Albertkanaal vloeit ook nog wat anders dan drinkwater voor de Antwerpse agglomeratie !
- Voor de kerncentrale te Tihange wordt een veiligheidsplan op punt gesteld. Voor het einde van deze maand dient immers voor alle Belgische centrales een veiligheidsplan op papier te staan, dat dan openbaar zal worden gemaakt. Hopelijk staan er voor de bevolking nuttige richtlijnen in.
In augustus hebben alle kerncentrales uit dit land enkele dagen stilgelegen (om 'allerlei' redenen). De productiegemiddelden voor die maand bedroegen slechts 49 th. van de maximale capaciteit.
Viel uw stroom niet uit ?
- Minister Galle heeft het moeilijk. Verscheidene jachtverenigingen (met invloedrijke personen uiteraard) oefenen druk op de minister uit om de wetten soepel te interpreteren. Anderzijds was de druk van de vogelbeschermingsverenigingen groot genoeg om enkele wetsverbeteringen aan te brengen: verbod van jacht op zomertaling, goudplevier en houtsnip, en op eenden in de schemering. Ook het gebruik van gifieren (strychnine) zou verboden worden.
Jan Verroken echter heeft zijn slag thuisgehaald en bekwam het verder blijven bevoorraden van de vinkeniers met vinken uit de vrije natuur.
- Op 25 en 26 oktober '79 werd in den Haag een internationaal seminarie gehouden over de "Noordzee". In de slotresolutie vragen de deelnemers aan de omliggende landen en aan de EEG een uitgebreid debat over de Noordzee en vragen de EEG blijvende steun om een niet-gouvernementeel Noordzeeforum om de bestudering van de Noordzeeproblemen te stimuleren.
- In Pepingen (Brabant) is betoogd tegen Haviland dat op 400 m van het dorp en op 900 m van een geriatisch instituut een breekwerf wil inplanten in een ongerept natuurgebied !
- En in Londerzeel kwamen honderden mensen op straat op te protesteren tegen de aanleg van de autoweg A-29.
- Bij BBL is een brochure te koop :
"Het vlakke land: hoe red je dat ?" (ruim 65 blz.)
rekening nr. 427-9082201-48 van Bond Beter Leefmilieu -Aarlenstr.-Brussel
prijs: 150 fr + 20 fr verzendingskosten

"WONING OP VIJVER"

MISKENNING VAN HET GEWESTPLAN !

Enkele maanden geleden verleende het gemeentebestuur van Sint-Gillis-Waas een bouwvergunning voor een "woning op vijver" langs de Zandloper te Meerdonk. De bouwplaats is een zandwinningsput gelegen in een oecologisch waardevol gebied of "valleigebied" (gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren, KB 7.11.'78). Dit oecologisch waardevol gebied dient als bufferzone rond de Saleghemkreek die bij KB van 27.7.78 als landschap werd gerangschikt. In de richtlijnen van het gewestplan staat vermeld dat in valleigebieden slechts "... agrarische werken en handelingen mogen uitgevoerd worden die het specifiek milieu van planten en dieren en de landschappelijke waarde niet schaden." Dat het gewestplan hier met voeten getreden werd blijkt ook nog uit het volgende.

Toen er aan het Provinciaal Bestuur van Stedebouw en Ruimtelijke Ordening te Gent over deze bouwvergunning om uitleg werd gevraagd, gaf de directeur toe dat zijn bestuur op het moment dat er aan de bouwheer een principieel akkoord verleend werd (7.11.78) niet op de hoogte was van de wijziging in het gewestplan (vóór 17.11.78 was het betrokken gebied natuurgebied). Toch steunde men op dit principieel akkoord om op 12.3.79 de bouwvergunning gunstig te adviseren.

Om al even twijfelachtige redenen verleende het gemeentebestuur van Sint-Gillis de bouwvergunning voor deze woning. Was het schepencollege niet op de hoogte van het gewestplan of heeft het er geen rekening mee gehouden? In ieder geval werd zonder enig voorbehoud het plan goedgekeurd.

Staatssecretaris Ackermans werd op de hoogte gebracht van deze feiten en heeft gemeld dat de zaak opnieuw ten gronde zal worden onderzocht. ABLLO van haar kant zal desnoods de hele zaak voor de Raad van State brengen en beroep aantekenen tegen de bouwvergunning. (3.12.79)

